

PRENUMERATIONSPRIS:
Helt år . . . kr. 4,50
Hälft år . . . 2,25
Tvådels år . . . 1,25
Månad . . . 0,40

Prenumeration kallas postkontor i Sverige och grannländerna.
Tidningen ges ut årligen med 10 nummer.
Redaktion och Expedition: Södra Hamngatan 2.
Rikstelefon: 35 61.

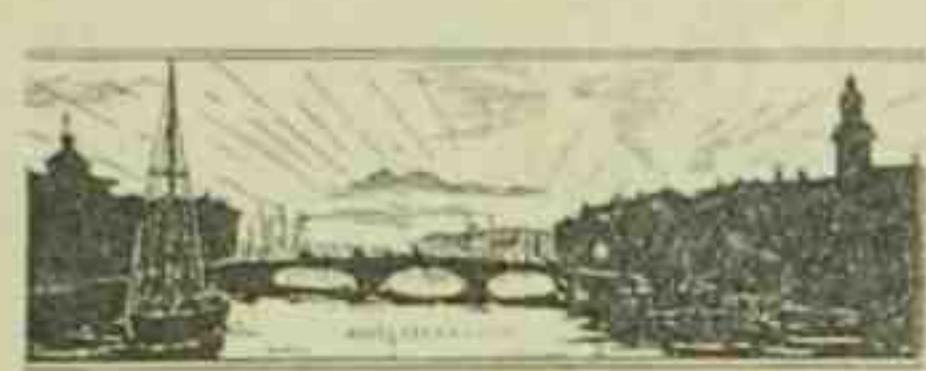
ANNOSSPRIS:
För teckning: 25 öre pr. num.
Parallell-rad.
Efter teckning: 20 öre.
Uppslag: 10,000 ex.
Läsesnummer: 10 öre.
Hufvudredaktion: I Stockholm;
Mästersamhällsgatan 12.
E. Kleinung.
Telefon: 79 48.

No 1.

Göteborg, Wald Zachrissons Boktryckeri, 1890.

Lördagen den 2 Januari

1897

Vildens anmeldan

skall icke smyckas af vackra löften och tomma ord!

Det händer väl mången, det som händt mig. Man sitter är efter är i sitt lugna hem, betraktar dagens föreläser på afstånd och ler dit de fäktande marionetternas bravader. Man har sin egen värld för sig och det växer blommor i rabatten därutefter. Då ser man en dag, att blommorna, som man åtskar, trampas ner under den brutalta kompanen därtill. Och man kan icke sitta stilla, man springer ut och blandar sig i vimmel och slår sitt slag.

Af en liknande stämning blef *Vilden* född.

Man frågar ironiskt, hvad *Vilden* vill?

Tillföra den allmänna diskussionen ett eller annat grand af sundt förnuft! Efter fältig räd och läghensel.

Det förefaller, som kunde det behövas.

En man som icke tillhör något parti, har blicken öppen och händerna fria. Det kompromissas mer än nog i värld offentliga lif; det räknas så smått med de möjligheter, som kunna närs. Jag skall säga er min mening fritt och frankt; utan att först räkna efter, om den också har utsikt att vienna gehör. Min egen, oförgrifliga mening! Det kunde ju tänkas, att den också vore något värde.

Jag kan icke på förhand binda mig med löften om min hältning till den ena eller den andra af dagens frågor. Intressera de mig icke, kommer jag icke att beröra dem. Hur många af de frågor, som behandlas med viktiga mänen och högtidliga läster, äro värda den trycksvärta, som slösas på dem?

Framför allt skall *Vilden* bli ett organ för vår kultur! Det läter som en paradox, icke sant? Men de stora dagbladen ha icke utrymme för dessa frågor. Man säger: publikens intresse för dem är ringa.

Om så är, männe icke intresset kan väckas?

Vi veta dock alla att en nations betydelse icke alesstundes bestämmes genom storleken af dess arméer; den bestämmes också genom höjden af dess kultur.

Det svenska folket har en litteratur och en konst, som aktas högt af främmande nationer. Har det svenska folket inga förfäktelser mot dem, som bärta dess kultur?

Ack! Det svenska folket! Man säger att det sover. Men ibland far det upp, gnaggar sina ögon och läter sin fosterländska entusiasm flöda ut över alla gränser. Så lägger det sig åter till ro.

Där sitter kanske någonstades på en vindskammare, just i detta nu, en tänkare, en konstnär, en skald, vars lifsgärning kan vara af längt större betydelse för vårt land än en färd till Nordpolen i ballong. Men det svenska folket värderar sig icke om honom och kanske dör han nyårsfloden af svält.

Du bleka och tyste arbetare i kulturens tjänst, åt din gärning skall *Vilden* försöka skaffa den okning och den hjälp, den förtjänar. Själv skall du också hjälpa mig i min strävan, ty du skall kärra, att jag försvarar ditt lif af kärlek till vårt land. Vårt land har icke räd att läta gå under!

Och mins: för allt som har gnista och själ stå *Vildens* spalter öppna. Du må gärna förfäcta meningar, som icke ärna mina, om du gör det med övertygelse och talang. Och ingen skall tro, att du är solidarisk med mig därför att ditt namn nämlunda kommer att pryda mina spalter.

År detta en prenumerationssätt?

Jag tigger intet af publiken. Jag rullar mig icke som en mask i slottet med bön om prenumeration eller ekonomiskt understöd. Den som tror, att jag kan bereda honom något nöje eller göra någon nyta, skall göra sig själv och mig det nöjet och den nytan: allt prenumerera.

Vilden prenumerationsspris är: kr. 4,50 för helt år, 2,50 för halft år, 1,25 för kvartal och 40 öre för månad. Prenumeration å alla postkontor inom Sverige och grannländerna.

I Finland är priset: mk 5,25 för helt år, 2,75 för halft år, 1,25 för kvartal och 50 penni för månad.

Vilden kommer att innehålla: Ledande artiklar i kulturfrågor. Artiklar om litteratur och konst. Dikter, berättelser och skisser. Artiklar om Göteborg och Göteborgsförhållanden.

Vilden är nejligent icke blott ett veckoblad för allmän kultur utan också en Göteborgsledning, och såsom sådan skall han försvara sin plats.

Vilden kommer under år 1897 att publicera en sammankopplade serie af *Historiska silhouetter ur 1760-talets hovsliv i Danmark* af Axel Lundegård.

Läsare öfver Sveriges rike och i grannländerna: Tag allt som skrifves om Göteborg med på köpet! Fins det en gnista kvickhet däri, har det ju universell intresse!

Läsare i Göteborg: Tag allt som skrifves om litteratur och kultur med på köpet! Fins det en gnista snille däri, kan det väl också intressera dig!

Au revoir! *Vilden*.

Nyårsnatt på hedem.

Vintersol, som blek på fastet gled,
brann i purpurlans då hon gick ned.
Snön, som låg där hvit i middagsljuset
stänktes röd när dagen sjömk i natten.
Nu är skymning öfver land och vatten.
Nu är allt fördunkladt, allt förfruset.

Öfver mig är himmeln: guldstänkt blå.
Framför mig är vägen: tung att gå.
Obebodd och ödslig ligger hedem.
Snön är fotsdjup; bistert kall är vinden.
Frostens flåsor brännande kring kinden,
och ett hoffullt mörker täcker ledem.

Det är högtid nu. I denna natt
står den milsten, människotanken salt
för att mäta evighetens bana.
Därför firar man med dans och fester
denna vemodsfulla Set. Sylvester
som fastmer till allvar borde man.

Också jag vill fira nyårsfest;
jag skall bjuda lyxnaden till gäst.
Här, på hedem, vill jag, ensam, stanna;
tanken skall jäg ut i natten rikta.
Jag vill pröva mig och jag vill bikta,
med fyra frusna händer på min panna.

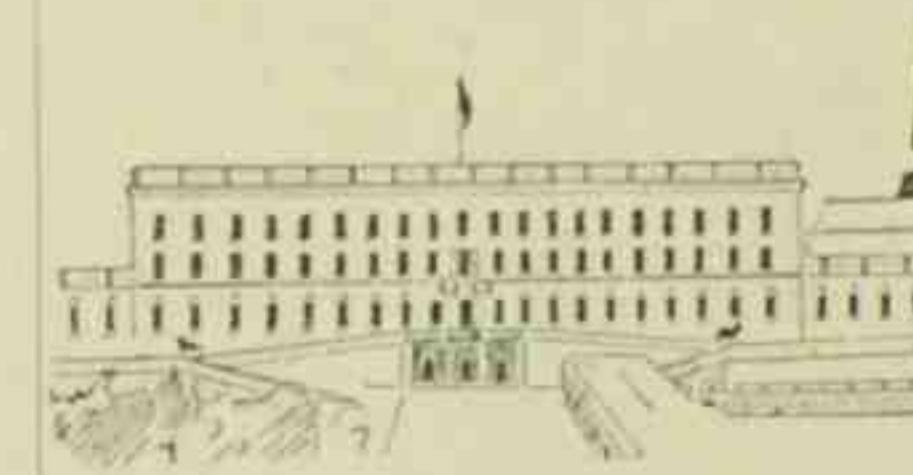
Vind, som andas öfver snötäckt strand,
Rymd, som hvälltver öfver mörka land,
Underbara själ i nattens lyxheden,
Kraft, hvars storhet ingen tanke rymmer —
törnströ gerna vägen med bekymmer
men förtag all smäsin ärelystnad!

Lär mig verka medan dagen är;
natten kommer snart; då hon är nära,
se med godhet på hvad jag har velat.
Skänk mig kraft att tala, när jag stammar.
Dämpa hatets vädel, när den flammar.
Drahbe straffet mig, närlhest jag felat!

Hopa sten på stigen där jag går!
Hölj min nakna fot med sting och sår!
Låt mig under arbetsoket digna!
Undanhåll mig lönen för min möda.
Självförtjentens puls må gärna blöda —
jag skall dig med tacksamhet välsignal

Gör mig ödmjuk; men bevara väl
tankens borna frimod i min själ.
Gif att sanningstörsten aldrig släckes!
Gif att viljans vinge aldrig stäckes.
Gif mig sorger! Hämma mina steg
— Alltets själ — men gör mig aldrig feg!

Axel Lundegård.

Stockholm.

Annonsregister.

Barclays Téer
är till sin kvalitet de bästa och billigaste. Té för känna!

Viner af utsökta årgångar kunna beställas från samma firma.

Se annonserna!

Stockholm.

Vildens visiter.

Jag är ingen lokalpatriot; kan aldrig bli det; af det enkla skäl att jag känner mig hemma överallt.

Göteborg har sett mig födas, men till Stockholm är vägen kort: en sömlös natt, så är man där!

Ån fortare bör det kunna gå i en framtid, när kommunikationsleden blir ett pneumatiskt rör af det slag. Hasselberg drömdem om. Då kan man resa till Stockholm på fem minuter. — Redan nu kan man på fantasiens rygg färdas dit i en blink.

Hvad skulle då kunna hindra *Vilden* från att ålägga visiter hos sina äldre kollegor i Stockholmspressen? Förhållandemå därför är numer så intressanta, situationen så tillspetsad; alias strid mot alla är dagens lösen.

Idealtiteten sista sappubblor, som för en månad sedan ännu hängde i salongsliberalsens fönster, ha nu krevrerat. Sammanhållningen mellan det dödsdömda liberalpartiets två hufvudorgan har brustit. Nu förs det ett krig på lif och död mellan Aftonbladet och Dagens Nyheter; och nu erkänner de båda öppet att striden icke gäller idéer utan tvåörningar. Aftonbladet har startat en tvåörestidning, som heter *Dagen*; Dagens Nyheter en dit kallad *Morgontidningen*.

Hvilken af dem, som först skall dö, är väl ännu osfjort. Tio miljoner tvåörningar ha båda moderföreningar råd att offra på hvar sin förhoppningsfulla baby.

Ett modershjärta är dock det underbaraste af allt i världen. Personiken föder sina ungar med sitt eget blod; men hvem kunde väl tro, att de båda älderstigna ankommarna i Stockholm skulle få lust att följa exemplet?

Vilden måste till Stockholm för att göra sina skyldighetsvisiter. Jag har länge varit vändt i Dagens Nyheterismens hufvudkvarter, skriver man. Det tror jag visst. Ty huru skulle Dagens Nyheterismens chefere kunna hyss annat än vänliga känslor mot *Vilden*? Mig ha de ju om att tacka för den uppmärksamhet, hvaremde spindelns numera börjat följa spindelnets dittills nästan opåaktade utveckling och tillväxt.

Först kom Smålands Allehanda. Det var ju också helt naturligt, att den ärade samtidan skulle känna sig illa tillmod, dä hon såg *Vilden* profetiska linjer uppeka Jönköping, där hon själv bor, som den punkt, dit spindelnets nästa gång skulle utsträckas. Och knappi hade rösten höjts från Jönköping, innan

Eminente heter en förtrollig middagscigarr, som föres af Tobaksmagasinet, Drottninggatan 31 Stockholm.

Läkareregister. (För Göteborg).
Doktor Gustaf Elander.
Bostad: N. Hamngatan 40.
Är specialist i barnsjukdomar.
Tandläkare Karl Elander.
N. Hamngatan 40.

Som **Specialité** föra vi uti vår nyetablerade Cigar-, Cigaret- och Tobakssällf. en Bremercigar.

Eminente,
hvars fina smak och arom bör tilltala hvarje cigarrkännare.

Cigarren *Yalta* är billig och god! Se annonser!

Tobaksmagasinet. Stockholm.
Stoopenand & Komp., Cigarrimportörer.
Rika och Allmänna Telefon. Prakturant på begäran omgående.

P.G.C. Hajenius
Hofleverantör för nio Hof,
(Etablerad i Amsterdam 1826).

Filial i STOCKHOLM
22 Fredsgatan 22.

Holländska Cigarrer
från 6 öre till 35 öre pr. st.
och direkt importörade

Havanna-Cigarrer
från 20 öre till kr. 1,50 pr. st.
Illustrerad priskurant på begäran.

en bassistmanna från Wexiö instämde. Det var naturligtvis *Sigurd*, som plötsligt uppfäktades af starka sympatier för sina vänner Aftonbladet i Stockholm) och Handelstidningen i Göteborg). I kraftiga ordfall uppmunrade den populära humoristen Sveriges allmänhet att prenumerera på dessa tidningar, medan han samtidigt med sin alltid eleganta stälppenna ritade det allra näpnaste lilla kors på ryggen af spindeln i pressen.

Under tiden hade Smålands Allehanda hunnit till Skåne och fallit rakt mellan kärkarna på Skånska Aftonbladets flinka sax — samma eftermiddag hade tidningen en liten antidagensheteristisk ledare, som utgjordes af Jönköpingskollegans artikel, ord för ord alflyckt, men utan angivande af källan.

Här ligger nu en reflexion nära till hands: Otrolig är den stortsintet hyrmed svenska tidningar i allmänhet åttaga sig faderskapet för andras tankefester! Särskilt har *Vilden* all orsak att tacka för den diskretion, hyrmed hans kolleger begagnat sig af tankar klippa ur hans spalter. Blott en enda har, så vidt jag vet, citerat och angivit mig som upphovsmannen till en artikel om Dagensheterismen i pressen. Denna tidnings namn förtyjans att brännmärkas! Det var *Helsingborgs-Posten*.

Men en spindel har skarpa ögon och i Dagensheterismens hufvudkvarter har *Vilden* sedan länge väntat. Det berättas också, med anspråk på tillförlitlighet, att man förberedt ett synnerligen varmt mottagande.

Nåväl, jag kommer! Man måste vara höflig mot sina vänner!

Första Stockholmsvisitten.

Vilden vandrar med lättा fält uppför trappan till Dagensheterismens hufvudkvarter vid Regeringsgatan, inträder i en stor tambur och bugar sig höflig för vaktmästaren.

Man måste vara särdeles höflig mot vaktmästare, framförallt mot vaktmästare i tidningar. De äro mäktiga män, och för makten böjer sig en klok krok gärna. Om han vet, hvar den finns.

Unga skälär äro ofta lättisinniga. Jag har talat med ett par, som beklagat sig över den hårdta medfart, deras arbeten sön i en viss hufvudstadtidning. Naturligtvis, de kunde icke förstå, hur det var möjligt etc. (Unga skälär kunnad aldrig förstå, hur det är möjligt.) Men då jag sonderade dem, uträntes det, att de båda vid olika tillfällen varit uppe på tidningens byrå för att afyttra s. k. skisser. En af dem hade till och med lyckats imponera på hufvudredaktören. Vaktmästaren affärades af dem båda med en knapphändig nick. Ingen af dem hade fakt nog att räcka vaktmästaren en silverbeslagen hand. Och så klagade de över, att kritiken över deras nyutgivna diktsamlingar varit amer!

Ack, ack! Det berättades ju med anspråk på tillförlitlighet att just den vaktmästaren skölte litteraturkritiken i tidningen. Och ändå kunde de unga skälärerna icke förstå, hur det var möjligt!

Nej, mot tidningars vaktmästare far man vara höflig. Alltså bugar sig *Vilden* artigt för vaktmästaren och frågar:

— År hufvudredaktören på hyrnan?

— Ja, men han tar aldrig emot.

(*Ell* sagt smälerende upplyser med ens vaktmästaren drug)

— Det är en annan sak. Stig in! (Och han går före, visande vägen).

Inne i salongen med de något slätta physchombleerna reser sig en elegant man från sitt läger på en mjuk divan. Han går överbifat med magliga steg och helsar den inträndande med oförställt churu relativ glädje.

— Nej, tack!

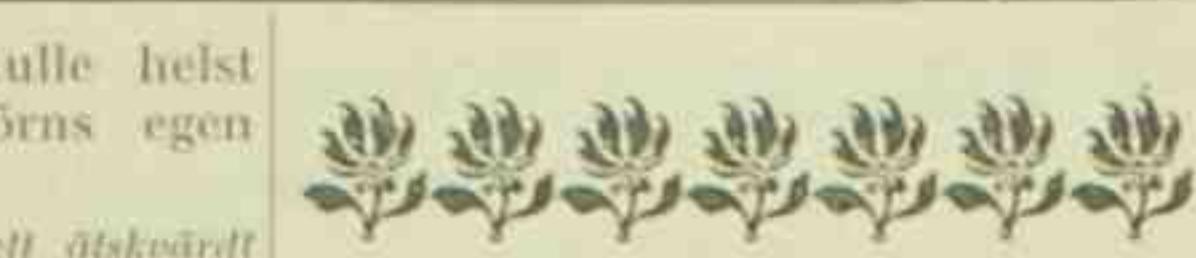
— Hm! Får det vara en cigarr? (Själv). Nej! Hm. Jag försäkrar er att de äro utmärkta — äcta turkiska. — Jag förstår mig på sådant. — Får jag kanske presentera er för några af medarbetare?

— Nej, tack.

— Hm! Får det vara en cigarr? (Själv). Nej! Hm. Jag försäkrar er att de äro utmärkta — äcta turkiska. — Jag förstår mig på sådant. — Får jag kanske presentera er för några af medarbetare?

— Ja, tankar om dagens frågor.

— Frågor? (neröd). Får jag kanske ändå presentera er för några medarbetare? Jag försäkrar — de äro fullt presentabelt ekiperade. — Jag håller strängt på pressens anseende —

Urikes.

Käre Armand!

Jag måste ha en utrikes-revy två gånger i månaden. Mina läsare fördra det. De vilja nemlig gern veta någonting om hvad som händer ute i världen; och de vilja veta det genom mig, ty de klippa eller däligt översatta utrikesartiklarne i dagblad, gitte en förståndig minniska icke läsas, skriva en prenumeration, som naturligtvis kallas sig *Observerat*.

Man måste hålla på sina prenumerationer, även om man icke kryper för dem. En man lyder gern goda råd. *Vilden* måste ha en utrikes-revy; och du, Armand, utnämnes härmed till utrikesminister.

Det är snyggt att hålla mina läsare i jour med alt som händer runtom i världen. Men — men — — du får icke skriva torra och tråkiga referat! Annärtur en prenumeration, att han gespat för din artikel, blir du afsatt från din värdighet.

Vilden.

(Seer från den nya utrikesministern.

Allmäntidige Vilde!

O, ve, ve! Hvad skall jag taga mig till! Icke kan jag uppfylla de vilkor du stipulerat! Men jag lyder. Jag lyder med galgenhumor. Här är artikeln.

Och nu väntar jag åttafinsktedekretet!

— För all del! Du riskerar ju ingenting med att säga det. Men oss emellan sagt — — — fixar *Vilden* hvad är det för en främmande prisse?

— Det är *Vilden*?

Vilden (skutar till, försvarar en sekund i mysk-sky, men uppenbarar sig och där med ett åtsköttrill smilande på tapparna) *Vilden!* Det gläder mig förståigt! Behöver ni . . . ? Kan bolaget stå till tjänst med . . . ?

— Nej, tack! Men jag skulle vara er personligen mycket förbunden, om Ni ville utveckla för mig era planer?

— Ingenting är enklare (Spunkner i en mynk länstol och kostar upp sina tockerade fäster på ett bord) Ser Ni — jag har varit i Paris. Parlez vous français? Bjäng! Alltså — Ni ser de här skorna? De äro köpta i ett magasin som heter någonting. Det imagasinet, ser Ni, säljer allt och har filialer öfverallt. Godt, fänkte jag; det var en idé! Hvarför skulle icke Dagens Nyheter kunna bli något liknande? Man har sagt mig, att det var en genialisk idé — och jag trost det gerna. Tänk nu — det finns hundratals städer i landsorten. Jasa, det finns inte så många? Nå, tjugo måtte det väl finnas? Godt. Alla de städerna har tidningar och de tidningarne på kontinenten komma helt visst att inom kort meddela liknande synoptiska karter dag från dag, med angivande af de politiska vinarnas riktningar, hotande oväderscentra och en mängd detaljer af intresse.

När den tiden kommer blir det lättare att sköta posten som utrikesminister i en svensk tidning. Man behöver då icke läsa utländska tidningar: man överskadar situationen i en blink — och man klipper översiktsskartan.

Hvad är internationell politik?

Schackspel mellan nationernas ledande män. Studerar man den nyare politikens historia, tycker man sig ofta försatt till en planet, som har sin bana jenseit von Guten och Bösen. De moralibud, som gäller för enskilda menniskor, gäller icke där.

Att ljuga med afsikt att skada

en (annan), är dygd för den store

drottningen. Att bedraga sina mot-

ståndare med falska förespegelningar,

är helt enkelt hans pligt; och ett och annat litet lönnumord kan ofta vara en nödvändighet.

Det fordras ett starkt hufvud och

händer af jäm för att häfda en

franskjuten plats i denna alias strid

mot alla.

Islamens herskare i Stambul har

alltid visat sig som en trogen be-

kännare af den politiska moralen

på andra sidan om godt och ondt.

År efter är han upphöjd till

en skatt i den sista amputationen,

liksom det inast flima sig i, att

det öfriga amerikanska besittningar

afsondrat sig och bildat själf-

ständiga riken.

Det kan icke nekas, att Spanien

i detta ögonblick står inför en kris,

vars afveckling kan bli känubar

nog. Efter Cuba tycks turen komma

till Filippinerna. Från Manila-cigarrernas hemland ingår under-

rättelse om, att en armé på 50,000

insurgenter står under vapen, och

att Manila hälles cernerad.

Både Havanna och Manila. Spanien har på sista tiden haft otur

med sina tobaksland. De borde

kanuska ha världens bättre!

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

När detta sker har Cuba kanske

för längesen segrat i sin frihetskamp.

Enligt de senaste under-

rättelserna från Havana-cigarrenas

land torde det väl vara olifveltag-

ligt att insurgeaternas hofslöjd,

Maceo, stupat eller kanske snarare

fallit för någon lönnumördares hand.

Men en frihetsrörelse, som vankat

etter så många års förtrey

och som häftat sig på ett så hårdför-

skadat

länder, kan icke förlora.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

profeten halfmannar dalar och det

geckiskatolska korset planteras

på Sofia-moskéens kupol.

Det är ännu en tid, innan

</

Shakspères lyrik som ägande öfverhöghet, då han just därmed erkänt den folkliga dikten företräde. Ty det förtrolliga i deras ton ligger i dess naïva oskuldsärlighet, ligger just däri, att de likasom Heine och Burns lyckats fasthålla så mycket, visst icke allt, af folkvisetonens och den primitiva mänskiskans barnskap hos naturen — ett barnskap hos Gud själf, som man alltid mer eller mindre väser ifrån, i samma mån man börjat leka med livets mångfald och spegla sig i dess många källor, i stället för att gå de gamla skogstigarne till och från barndomshemmet och hvila i drömsagans underland.

Det barnsliga är i själva verket all åka lyriks lifsluft, och är det borta, blir lyriken luft snyrefattig och på längden kvävande, hur dotande den än må vara, hur berusande den än må verka, ja hur i viss grad naturlig, nödvändig och uppfriskande för oss kulturmänskor kulturyriken må vara, när den erinrar oss både om livets skolgång och om salongslivets glam. Det finns ett axiom, som aldrig blir för gammalt; att det är naturen, som är den kapitalstarka banken, som är ryggstödet för all andlig kommers, om man sedan än kan ommynta dess tackor och förvarandra dem till vackra och glänzande lyxartiklar, som är aldrig så värdefulla.

Och slutligen ännu ett ord: jag har gjort ett par oglindande anmärningar och, med afsende på dessa och min ställning till Levertins bok i allmänhet, tilläfer jag mig att på mig själf tillämpa hans egna ord, ty jag mätte verkligen tillhörda de mänskor, om hvilka han säger att de poetiskt fästa sig äfven vid det, som det kritiska förmögt ogillar. Och äfven om jag någon gung funnit ett och annat något vidspeligt och barockt, har jag allt skäl att instämma i hans resonemang — salut det, där gör livet pittoreskt, det kryddar och det förbittrar, det ägar till att söka harmoni — hvilken man i det här fallet finner i Levertins egen bok.

H-n L.

En bisarr utstryd bok, tryckt på tjockt grönt papper, med en riklig mängd teckningar (af Hans Tegner) i texten. Omslaget prydes af en stor, gylene, krönt nökel; som omsluter författarens, tecknarens och förläggarens initialer. Därunder ses själva bokeslubn, räckande tungan ut mot publiken.

Till alla dessa arbeten skall Vilden återkomma.

Från hyddorna

Smöda bilder från landsbygden af Henrik Pontoppidan (Från författarens manuskript.)

Aftonscen.

Det är en mänklar kväll i September. Klockan är elva. I den lilla byn är allt redan stilla, portarna äro stängda, ljusen släckta. Hundarne ha krupt in i sina kojar. Men från hörnet bakom kyrkan höras en ensam vandrare tunga steg. Det är byns nattvaktare, han går där, inspekt i en gammal soldatkappa, med ett kohorn hängande i ett snöre omkring halsen.

Till sist söker sig också han en hviloplats. Han sätter sig på marken och lutar ryggen mot en balmstake utanför fogdens gårds; därifrån har han utsikt över byn.

Inne i en liten statarestuga, som, sammanbygd med ett par andra ruckel, vetter mot byadammen, tssar en gammal gumma redan till häften afklädd ännu omkring i mänskenet, hvars huvuti strimmar falla i genombromma två smä fönster utan gardiner. Borta i den halmfyllda sängen vid väggen ligger hennes man.

Han är tröskare, för daglön hos byns hemmansägare, en sträf som och beskedlig karl, som tillbringat sitt långa lif inne i de mörka logarne, hvarifrån hans dofta, taktfasta tröskslag från morgon till kväll hörs ut över byn. När man ser honom gå nedat gatan — långsamt, med tunga järnbeslagna träskor, skuldrorna uppdragna och båda händerna djupt begravna i byxfickorna — liknar han en utslitna arbetskamp, som förvandlats till mänskiga. Han är nära tre alnar lång, idel krökta knotor. Fordon var han berömd i hela socknen för sin jättelika styrka. Nu är brödet insjuknat, ryggen smal; benen röra sig som ett par styfva styrkor i de alltför vida byxorna, som på baken hänger nedat i en tom sack.

Utrycket i hans hälkindade ansikte är stillastående och mörkt men egentligen icke tungsint. Snarare vittnar det om den melankoliska frid, som plär komma över en mänsklig, när hon lyckligt och väl genomkämpat sin strid för livet, och känner tillvaron en smula tom, då den icke längre bjuder henne svårigheter att övervinna.

Nu ligger han där i sin säng, djupt nedsnuknen i halmen. Ett par timmar har han redan snarkat tungt, trött af dagens arbete, med näsan vänd mot den fuktiga lerväggen.

Prägnat mästare! En skildring från alfärvägs. Här ligger diktenas själfmedvetna protest mot det hastigt skifte med det i den elementa säsönlitteraturen. Han menar: ingen art af poesi är i och för sig större än den andra. En dikts värde bestämmes icke af ämnets beskriftnhet, utan af det sätt hvarepä ämnet är behandlat. Och just därför att hvardagslämmen för tillfället stå lågt i kurs, roar det mig att just affischer min berättelse som en skildring från alfärväg.

Prägnat mästare! En skildring från alfärvägs. Här ligger diktenas själfmedvetna protest mot det hastigt skifte med det i den elementa säsönlitteraturen. Han menar: ingen art af poesi är i och för sig större än den andra. En dikts värde bestämmes icke af ämnets beskriftnhet, utan af det sätt hvarepä ämnet är behandlat. Och just därför att hvardagslämmen för tillfället stå lågt i kurs, roar det mig att just affischer min berättelse som en skildring från alfärväg.

Ludvigsholm är tillägnad minnet af den alltidne Emil Hjerring, som var redaktionssekreterare i den danska Nationaliteten, när den unge Herman Bang tjänade sina sporrar som följetonist.

Fran Det Nordiske Forlag, Köpenhamn: Udenfor Kongslæren af Karl Larsen, Andet Oplag.

Prägnat mästare! Roman af Herman Bang.

Ryktet har vänt berätta, att den en gång så upphunne författaren, med denna bok definitivt skulle trida tillbaka från den litterära världshanden. Hur pass mycket sanning ryktet kan innehåra, vet väl författaren knappast själf. Så länge det finns lif, hos en diktar, finns det väl också alltid hopp om nya böcker.

Ludvigsholm är tillägnad minnet af den alltidne Emil Hjerring, som var redaktionssekreterare i den danska Nationaliteten, när den unge Herman Bang tjänade sina sporrar som följetonist.

Fran Det Nordiske Forlag, Köpenhamn: Udenfor Kongslæren af Karl Larsen, Andet Oplag.

Hans lilla trinda bustru fortfar att trippa omkring på strumpsocknarne i den mänblysta kammaren. För ögonblicket är hon syskellsatt med att inveckla sitt ofantligt stora och nästan skalliga bakhuvud i ett gammalt skynde, hvars flilar hon slutligen fäster samman med en nälv ofvanför hjässan.

Hon ger sig god tid. Det är alldeles icke af nödvändigt, hon ännu fårdas upp så sent och, ideligen medan hon kläder af sig, fortfar att syssa med nägonting, än i själva kammaren, än i köket däruteför. Detta natliga tassande omkring kommer sig blott af en gammal vana från den tiden, då hennes barn voro små. Då fick hon ofta sitta uppe halva natten för att lappa och stoppa på deras kläder, medan de sovo. Och fastän de nu alla för längesedan ha lemnat hemmet och dragit hvar på sin väg ut i det obekanta, kan hon aldrig om natten finna någon hvila, innan hon trippat omkring ett par timmars tid i ensamheten och i tankarne pysslat om dem alla fyra, liksom i gamla dagar.

Men slutligen är hon dä helt afklädd. Hon sätter sig på sängkanten, drar strumpkaffen till häften ner över benen, binder ett gammalt ylleskynde omkring magen och kryper upp i halmen vid sidan af mannen.

Under mycket gäspande och stönande får hon sina styfva lemmar lämpligt placerade under bolstre och sammanknäpper sina synliga händer. Länge ligger hon sedan med öppna ögon och lyssnar till den gamla skäpklockans hundtand-tid-en-går, tid-en-går. Hon hör råttorna tumla omkring uppe på vinden, och det liksom underjordiska snarkandet från grannfamiljen, som sover på den andra sidan af väggen. Och hon mumlar nägonting, sakta, för sig själf.

Antingen falla hennes ögonlock ihop. Och hälft i sömn framsäger hon högt sin aftonbön:

»Nu säger jag Dig tack, Vår Herre, för god helsa, föna och klä'r. Gud bevara oss allelsamma för onda mänskor, illebrand och slemma sjukdomar. Detsamma säjer ja för dej Per Å för dej Sofie — hvor du nu finns — för dej store Jörgen och för dej, lilla Kerstin. Gud glädje oss alla utt himmelrik.

Svar på bref.

H. W. Välkommen! Ni har varit vänlighet att posta den inslända novellen skall jag skriva till Er privat, om Ni sänt mig Er adress.

Svars masken. Tack för brevet. Hvarför vill ni nödvändigt vara anonym? Det skulle intressera mig att få se ert ansikte.

Ni har för öfrigt också en smula honorar att fordras för bidraget till Vilden nummer. Hvarf skal det sändas? Namn och adress!

Orje. Manuskriptet innehöll en icke olägen skildring (täget i kurvan) men som helhet var det för obetydligt.

Uden Hoved og Hale, som danskarne säga. Emellertid tack. De inslända bladen ha värmt min wigwam.

Doktor Gustaf Elander,
Norra Hamngatan 40,
Söndr emot Apoteket Väsen.

Invärtes — Sp.: Barnsjukdomar.
Hvardagar: kl. 9—10 f. m. och 2—3 e. m.
Sön och helgdagar kl. 12—1.

Rikstelefon 3095. (80)

Tandläkare
Karl Elander
N. Hamngatan 40,
(söndr emot Göta Källare).
Smärtfri tandutdragning.
R. T. 3095. (80)

Barclay's Téér
Fraktfri över hela landet.
Den ständigt ökade af-
sättningen och de många
hödrande omdömena är
den bästa beviset för
att försäga sig dermed.
Kongl. Hofleverantör. Per efterkrift eller post-
fraktkort. Rekvirera beställningskort med prisurkant.
Obs.: Kostnadsfria prover.
Alex. Barclay, Göteborg.
(Nord. A.B. 96.) 45

YALTA
EGYPTISK CIGARETT
Partilager hos
KNUT WIBERG, STOCKHOLM

Nytillträdande
prenumeranter

som inslända prenumerationsskivto för minst ett kvartal af Vildens årgång 1897, erhållas gratis af utkomme decembertid-en-går, tid-en-går. Dessa nummer innehåller litterära bidrag af: Ernst Ahlgren, Per Hallström, Helena Nyblom, Henrik Pontoppidan m. fl.

Prenumerationspriset för år är endast Kr. 4,50, för kvartal Kr. 1,20.

Expeditionen af Vilden
S. Hamngatan 2, GÖTEBORG.

1875 Chateau Lafite * Grand Vin

ALEX. BARCLAYS Handels-Aktiebolag

→ Kgl. Hofleverantör, ←

>>> Kungsportsplatsen 2 <<<

rekommenderar nedanstående viner

→ af sitt lager. ←

Obs.! De med * utmärkta äro slottstappning!

1875 Chateau Lafite * Grand Vin

Margaux * D:o

Leoville *

Le Prieuré

Semeillan

Duplessis Moulis

Lescours

La Lagune * Grand Vin

Leoville Poyferré * Grand Vin Magnum

La Couronne Magnum *

Haut Bailly

Mouton Rothschild Grand Vin

Cos d'Estournel * D:o

Loudenne *

Malescasse

Lafite grand vin *

Pontet Canet

Cantemerle

Tranquet Grand Poujeaux

Duplessy Larronde *

Latour Bonneau

Margaux grand vin *

Lafite *

Rauzan *

Ciran *

Martinens Margaux

Mouton Rothschild * Grand Vin

Leoville Poyferré * D:o

d'Issan *

Cantenac Brown *

Mouton d'Armailhacq * D:o

Latour du haut vignoble

Haut Brion * Grand Cru

de Pressac

Margaux *

Lafite *

Mouton Rothschild * Grand Vin

Gruaud Larose Sarget * D:o

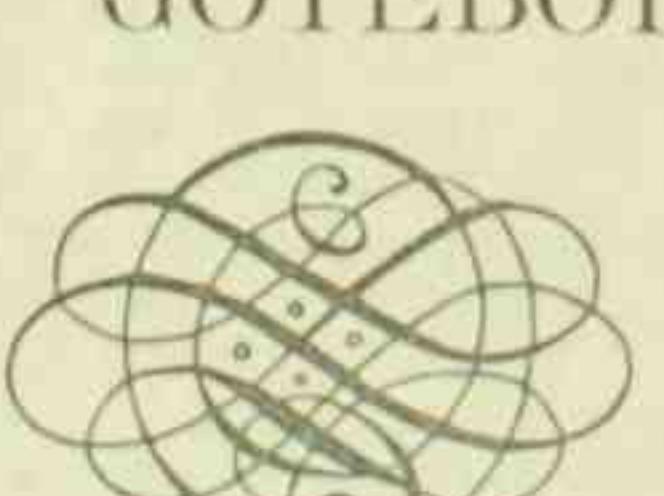
Braaire Decru *

Palmer *

d'Issan *

S:t Lambert touchant Latour

Balardin 2:nd Vin de Chateau Durfor

RIKSTELEFON 342

KÖPMANSGATAN 36

BOKTRYCKERI: Utför alla slags trycksaker.

REPRODUKTIONS-ATELIER: Utför boktryckselchér i autotypi och fototypi.

BOKBINDERI: Utför allt hvad till facket hörer.

PAPPERSLAGER: Stort urval af moderna och originella papperssorter.

(14)